

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím [A Magyar-bástya ünneplése.
röf.]

Forrás:

Magyarország

Bn
(Hely)

1926. 6. 8.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

725.092.4

Hely

Idő

"1926"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinomda 1922

A régi Pestnek

egyik itt maradt emlékét, a hajdani Magyar-bástyát koszorúzta és jelölte meg a hálás utókor kegyelelte tegnap. Azon a napon, amely hatodik évfordulója volt a Trianonban ránkényszerített, országcsonkító békének. Talán pusztavéletlen ez a találkozás, minden különösebb célzat nélkül való. A két emlékezés mélyén mégis találkoznak és egy csomóba kötődnek a magyar érzés legbensőségesebb szálai. S ebben az egységben egyszerre szimbólummá látjuk nőni e csonka ország csonka bástyáját: azt az örök őrtornyot, amely a szívekben alapozódik s a jövődöbe emeli reménységes fejét. Jobb jövőbe, holdogabb magyar jövődöbe, amelynek nem hebehurgya csörtetés, nem politikai jelszavak által kavart külső, vagy belső harc, hanem céltudatos, békés, serény munka, elszánt akarat, kitartás és komoly, igazi hazafiság

a záloga.

A Belváros modern házai, díszes bérpalotái között, rejtőzve áll a hajdani Pestet védelmező, erős bástya épségben megőrzött fala. Aki nem tud róla, hogy van: észre sem veszi. Nem is látja. Így, idegen és ellenséges szemek tekintetétől nem látottan él minden magyar gondolat alján az a multra támaszkodó, erős, jövőnket védő bástyafal, amelyre a hit és reménység szava van felírva. Valamikor karddal szerezte vissza ez az ország elvesztett értékeit. Ma, amikor lefegyverzetten áll, a kultúra fegyvertárát gazdagítja, hogy a békés haladás és fejlődés eszközeivel hódíthassa vissza drága multját, amelyen jövődöje épül.

Azt mondják: a falaknak fülei vannak. Mi úgy tudjuk most: a falaknak, régi köveknek hangja, szava, beszéde van. S aki figyel rá, meghallja és megérti.